

Arrest

nr. 103 836 van 30 mei 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 februari 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 januari 2013 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlagen 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat Y. MONDELAERS en van advocaat N. DE POORTERE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienden op 16 augustus 2007 een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten, die op 15 juli 2008 resulteerde in een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van erkenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het beroep dat door verzoekers tegen deze beslissing werd ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) leidde tot arrest nr. X van 13 november 2008, waarbij verzoekers eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermings-status werden geweigerd.

1.2. Eerste verzoekende partij (verzoeker) diende op 15 januari 2013 een tweede asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten, die op 22 januari 2013 resulteerde in een beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot weigering

tot in overwegingname van een asielaanvraag. Verzoeker werd hiervan in kennis gesteld op 22 januari 2013.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing, die gemotiveerd is als volgt:

"(...) Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten A.F.

geboren te (...), op (in) (...)

en van nationaliteit te zijn : Afghanistan

die een asielaanvraag heeft ingediend op 15.01.2013 (2)

Overwegende dat betrokkene op 16.08.2007 een eerste asielaanvraag indiende die op 17.07.2008 van het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 13.11.2008 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 15.01.2013 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een Verklaring van toediening van het 'Sacrament van het Doopsel en Vormsel' dd. 23.12.2007 voorlegt in verband met betrokkene en zijn gezin (enkel het Doopsel voor dochter S.). Overwegende dat de RW inzake dit attest in de beslissing (dd. 13.11.2008 p.5) stelde dat: "Verzoeker maakte toen echter helemaal geen gewag van het feit dat hij op 23 december 2007 het sacrament van het doopsel en het vormsel zou hebben ontvangen in een parochie in K. in het Bisdom Antwerpen. Aangezien het niet aannemelijk is dat verzoeker een dergelijk essentieel element niet vermeldt, terwijl hem herhaaldelijk de vraag is gesteld over de manier waarop hij zijn christelijke overtuiging in België beleeft, kunnen er toch ernstige vraagtekens worden gemaakt bij de waarde van het neergelegde attest. Dienvolgens kan men zich niet van de indruk ontdoen dat de bekering in België om opportunistische redenen gebeurde eerder dan om zuivere geloofsredenen. De Raad komt tot het besluit dat verzoekers bekering in België een opportunistisch en gedwongen karakter vertoont, met als enig doel het statuut van vluchteling te verkrijgen. "Overwegende dat betrokkene vier foto's voorlegt die genomen werden tijdens de misviering ter ere van het Heilig Vormsel van zijn dochter. Overwegende dat de betrokkene foto's naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat deze foto's enkel zijn wat ze zijn, foto's van een aantal personen zonder aanduiding van tijd, plaats, gelegenheid of verwantschap. Overwegende dat betrokkene een verklaring van de parochie Heilig Kruis te Heusden voorlegt in verband met het bijwonen van de diensten. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn familie hem niet meer zou willen horen omdat ze bekeerd zouden zijn. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat er geen nieuws meer zou zijn over zijn problemen in Afghanistan. Overwegende dat deze geen ander licht werpt op de eerder aangebrachte asielmotieven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn oorspronkelijke problemen nog steeds aanwezig zouden zijn aangezien ze bekeerd zouden zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij voor zijn leven vreest bij een terugkeer naar Afghanistan. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op zijn initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS, die bevestigd werd door de RW. Overwegende dat de RVV (dd. 13.11.2008, p. 4) in de beslissing reeds stelde dat: "De bestreden beslissing stelde terecht vast dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaring zich te hebben bekeerd tot het christendom. De verschillende vaststellingen die over zijn gebrekkige kennis uitgebreid aan bod komen in de beslissing vinden allen steun in het administratieve dossier. Verzoeker slaagt er geenszins in een aannemelijke verklaring te geven voor deze vastgestelde gebrekkige kennis. Deze bekering vormt de kern van verzoekers relaas, dienvolgens kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij zijn land heeft verlaten om redenen die verband houden met het vluchtelingenverdrag." Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen. (...)"

1.3. Ook tweede verzoekende partij (verzoekster) diende op 15 januari 2013 een tweede asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten, die op 22 januari 2013 resulteerde in een beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Verzoekster werd hiervan in kennis gesteld op 22 januari 2013.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing, die gemotiveerd is als volgt:

“(…) Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten A.B.

geboren te (...), op (in) (...)

en van nationaliteit te zijn ; Afghanistan

die een asielaanvraag heeft ingediend op 15.01.2013 (2)

Overwegende dat betrokkene op 16.08.2007 een eerste asielaanvraag indiende die op 17.07.2008 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 13.11.2008 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat zij niet terugkeerde naar haar land van herkomst. Overwegen de dat betrokkene verwijst naar de documenten die haar echtgenoot in het kader van zijn tweede asielaanvraag heeft neergelegd. Overwegende dat de tweede asielaanvraag van haar echtgenoot op door DVZ werd afgesloten met een beslissing 'weigering in overwegingname'. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hun oorspronkelijke problemen nog steeds van kracht zouden zijn en dat ze niet kan terugkeren naar Afghanistan omdat zij en haar gezin dan vermoord zouden worden. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op haar initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS, die bevestigd werd door de RW. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze psychisch ziek zou zijn en in behandeling zou zijn. Overwegende dat het onderzoek van deze ingeroepen elementen echter het voorwerp uitmaakt van een specifieke procedure voorzien in artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en de Directie Asiel dus niet bevoegd is om deze elementen te onderzoeken. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hun familie hen zal proberen te vermoorden bij terugkeer (het recht in eigen handen nemen) en ze zullen niet voor de rechtbank verschijnen. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingen conventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen. (...)”

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In een tweede middel werpen verzoekers op: *“schending van artikel 51/8 eerste lid van de Vreemdelingenwet en het redelijkheidsbeginsel”.*

Verzoekers betogen in hun verzoekschrift als volgt:

“Aangezien dat artikel het volgende stelt:

(...)

Dat de eerste asielaanvraag in essentie werd afgewezen omdat er werd geoordeeld dat verzoekers om opportuniteitsredenen het christelijk geloof heeft aangenomen (quod non);

Dat DVZ zich baseert op één zin uit het arrest van de RvV gebaseerd op een interview van amper 1 uur met tolk: "Verzoeker maakte toen echter helemaal geen gewag van het feit dat hij op 23 december 2007 het sacrament van het doopsel en het vormsel zou hebben ontvangen in een parochie in Kapellen in het Bisdom Antwerpen. Aangezien het niet aannemelijk is dat verzoeker een dergelijk essentieel element

niet vermeldt, terwijl hem herhaaldelijk de vraag is gesteld over de manier waarop hij zijn christelijke overtuiging in België beleeft";

Dat het nieuw bijgebracht document enkel betrekking zou hebben op hun dochter;

Dat de foto's van het vormsel van zijn dochter wordt geridiculiseerd als zijnde een aantal personen zonder aanduiding van tijd en plaats, gelegenheid of verwantschap;

Dat de attest dat van de deelname en opname in de katholieke gemeenschap op de plaats van de woonplaats wordt gezien als een gesolliciteerd karakter;

Welnu, dat de bijgebrachte documenten wel degelijk nieuwe gegevens verstrekken;

Dat deze gegevens zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen;

Dat het vormsel d.d. 27 mei 2012 van de dochter van verzoekster geenszins gesolliciteerd is;

Dat de familie ARIYA is deel gaan uitmaken van katholieke gemeenschap in de parochie te Heusden;

Dat de foto van de doop van de dochter echt en waarheidsgetrouw is en kennelijk aantoont dat verzoekers geenszins uit opportunistische redenen zich bekeerd hebben;

Dat verzoekers dreigen uit hun huis te worden gezet en er een petitie rondging in de katholieke gemeenschap te Heusden;

Dat verzoekers zo gekneld zaten dat zij niet meer konden wachten om een tweede asielaanvraag in te dienen en dit dezen op 15 januari 2012;

Dat de bijkomende stukken die bij dit verzoekschrift worden gevoegd enkel bevestigen dat zij wel degelijk opgaan in hun geloof en gedragen worden door de katholieke gemeenschap (stukken 2, 1), 2), 3);

Dat deze stukken de neergelegde stukken bevestigen;

Dat deze bekering in Afghanistan zonder meer een reëel risico op ernstige schade voor het gezin van verzoekers zou betekenen;

Dat uit de petitie blijkt dat zij door zij door de katholieke gemeenschap van hun parochie worden gesteund;"

2.2. In haar nota licht de verwerende partij haar bevoegdheid in het licht van artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) op een algemene wijze toe alsmede de inhoud van het begrip "nieuw gegeven", waarbij verwezen wordt naar rechtspraak van de Raad. Vervolgens stelt de verwerende partij in concreto het volgende: *"De elementen die verzoekers in hun tweede asielaanvraag aanbrengen (namelijk foto's van het Heilig Vormsel van hun dochter bevatten noch aanduiding van tijd en plaats, noch van verwantschap of gelegenheid en kunnen derhalve niet als nieuwe elementen aanvaard worden. Daarenboven heeft de verklaring van de parochie Heilig Kruis te Heusden een gesolliciteerd karakter. Verder dient opgemerkt te worden dat verzoekers verklaringen m.b.t. hun bekering tot het katholieke geloof reeds tijdens hun eerste asielaanvraag niet gevolgd werd en men zich niet van de indruk kon ontdoen dat de bekering eerder om opportunistische redenen gebeurde eerder dan om zuivere geloofsredenen. Uw Raad bevestigde op 13 november 2008, de weigeringsbeslissing van het CGVS. De aangehaalde elementen kunnen weliswaar "nieuw" zijn in de zin dat ze nog niet eerder ter kennis werden gebracht van de verwerende partij, maar verzoekers maken niet aannemelijk dat ze betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de afwijzing van hun eerste asielaanvraag. In casu hebben alle "nieuw" aangehaalde elementen betrekking op de gebeurtenissen die aanleiding hebben gegeven tot de eerste asielaanvraag en die definitief afgesloten werd met een weigeringsbeslissing van uw Raad. Verzoekers tonen de ingeroepen schending niet aan."*

2.3. De bestreden beslissingen werden genomen in toepassing van artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Dit artikel bepaalt het volgende:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen. (...)"

2.4. Uit artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan worden afgeleid dat de gegevens die worden aangevoerd in een meervoudig asielerzoek:

- nieuw moeten zijn, dus niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag;
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de eerdere procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen (RvS 13 april 2005, nr. 143.020; RvS 13 april 2005, nr. 143.021);
- relevant moeten zijn, dus ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. De gemachtigde van de staatssecretaris mag zich niet uitspreken over de inhoud of draagwijdte van deze nieuwe gegevens. Hij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- In het geval dat er wordt beslist dat de vreemdeling effectief nieuwe gegevens aanbrengt in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris (de Dienst Vreemdelingenzaken) zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, aangezien hij hiertoe niet bevoegd is.
- In het geval dat wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zal onderwerpen.

2.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers ter ondersteuning van hun tweede asielaanvraag de volgende documenten neerlegden:

- een verklaring van toediening van het sacrament van het doopsel en het vormsel, opgesteld door priester P. d. J. op 23 december 2007 namens de parochie Sint Jakobus de Meerdere in Kapellen; het betreft het doopsel en vormsel van verzoekers en het doopsel van de dochter van verzoekers, die doorgegaan zijn op 23 december 2007;
- vier foto's, waarvan het ontvangstbewijs opgesteld door de verwerende partij vermeldt dat ze *"Genomen zijn tijdens misviering van het Heilig Doopsel van dochter"*, terwijl uit de verklaringen van eerste verzoeker blijkt dat hij voorhoudt dat ze genomen tijdens het vormsel van zijn dochter;
- een verklaring opgesteld op 16 januari 2013 door pastoor W.D.C. van Heusden, waarin wordt gesteld dat verzoekers sedert 2008 regelmatig aanwezig zijn voor eucharistievieringen en dat verzoekers' dochter in mei 2012 gevormd is te Heusden; een verklaring opgesteld op 7 juni 2012 door pastoor W.D.C. van Heusden waarin gesteld wordt dat verzoekers deel uitmaken van de parochiegemeenschap van Heusden en dat ze regelmatig de eucharistievieringen bijwonen; een verklaring opgesteld door pastoor W.D.C. van Heusden dat verzoekers' dochter in mei 2012 het vormsel ontving; in het ontvangstbewijs opgesteld door de verwerende partij worden ze geklasseerd onder de noemer *"Parochie heilig kruis heusden"*, *"Verklaring van het bijwonen van de diensten"*.

2.7. Het in punt 2.6. vermelde stuk, namelijk de verklaring van priester P. de J. opgesteld op 23 december 2007, werd reeds beoordeeld tijdens de behandeling van de eerste asielaanvraag. De andere neergelegde stukken gaan enerzijds over het vormsel van de dochter dat plaatsvond in mei 2012 en anderzijds over het feit dat verzoekers regelmatig eucharistievieringen bijwonen in de parochie waarvan ze deel uitmaken. Deze laatste stukken betreffen stukken die nog niet eerder werden voorgelegd. Ook al werd verzoekers' overgang tot de katholieke geloofsbelijdenis reeds eerder beoordeeld tijdens de eerste asielaanvraag, lijken zij te wijzen op een nieuw element, namelijk een continue katholieke geloofsbelijdenis sedert de uitspraak, afgerond vijf jaar geleden, van het in punt 1.1. bedoelde arrest, waarin verzoekers' bekering tot het katholicisme als opportunistisch werd bestempeld. Dit element van continuïteit in de katholieke geloofsbelijdenis werd niet beoordeeld tijdens de eerste asielaanvraag. De Raad kan verzoekers dan ook volgen in hun kernbetoog dat deze stukken wel degelijk nieuwe elementen zijn omdat zij – weliswaar op het eerst zicht – aantonen dat zij zich geenszins uit opportunitairen hebben bekeerd. De beoordeling ten gronde hiervan is immers zaak van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De eerste bestreden beslissing oordeelt dat *"de verklaring van de parochie Heilig Kruis te Heusden [...] in verband met het bijwonen van diensten"*, *"een gesolliciteerd karakter"* heeft, maar de Raad ziet niet in hoe verzoekers anders dan via documenten opgesteld door bedienaars van de katholieke eredienst kunnen aantonen dat hun dochter gevormd werd en dat zij misvieringen bijwonen en deel uitmaken van hun parochie, daargelaten de waarde van de bijgebrachte foto's die volgens verzoekers verklaringen afgelegd tijdens de tweede asielaanvraag zouden handelen

over het vormsel van verzoekers' dochter. Verwerende partij legt in haar nota ook niet uit welke andere documenten in aanmerking zouden kunnen komen. De Raad dient dan ook te concluderen dat het kennelijk onredelijk is om "*de verklaring van de parochie Heilig Kruis te Heusden [...] in verband met het bijwonen van diensten*", "*een gesolliciteerd karakter*" toe te dichten en onder meer op grond van die basisoverweging de tweede asielaanvraag van verzoekers niet in overweging te nemen.

2.8. De in punt 2.7. bedoelde overwegingen geven aanleiding tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing aangezien de overwegingen die overeind blijven in de eerste bestreden beslissing haar niet kunnen schragen. Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond. Aangezien de tweede bestreden beslissing stelt dat verzoekster verwezen heeft naar documenten die haar echtgenoot heeft overgelegd en vaststelt dat diens asielaanvraag werd afgewezen, dient zij eveneens te worden vernietigd aangezien de overige overwegingen de tweede bestreden beslissing niet kunnen schragen. Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere middelen geen aanleiding kan geven tot een ruimere nietigverklaring van de bestreden beslissingen, worden zij niet besproken

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 januari 2013 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlagen 13quater), worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA